

ECLI:NL:RBGEL:2019:2303

Instantie	Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak	23-05-2019
Datum publicatie	24-05-2019
Zaaknummer	05/740113-16
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie	Openlijk geweld. Gedeeltelijke vrijspraak vanwege geen nauwe en bewuste samenwerking. Vrijspraak mishandeling vanwege noodweer. Wederrechtelijke aanranding door te vergaande burgerarrestatie.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Team strafrecht

Zittingsplaats Arnhem

Parketnummer : 05/740113-16

Datum uitspraak : 23 mei 2019

Tegenspraak

vonnis van de meervoudige kamer

in de zaak van

de officier van justitie bij het arrondissementsparket Oost-Nederland

tegen

[verdachte]

geboren op [geboortedatum] 1964 te [geboorteplaats] , wonende te [adres 1] , [woonplaats]

raadsman: mr. R.A.C. Frijns, advocaat te Arnhem.

Dit vonnis is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzittingen van 4 juli 2017, 22 januari 2018 en 9 mei 2019.

1 De inhoud van de tenlastelegging

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

hij op of omstreeks 05 augustus 2015 te Kootwijkerbroek, gemeente Barneveld, met een ander of anderen, op of aan de openbare weg, de [adres 2] , onverhopen en/of waarneembaar voor ter plaatse aanwezige personen openlijk met verenigde krachten geweld heeft gepleegd tegen [slachtoffer 1] en/of [slachtoffer 2] , althans tegen personen, welk geweld bestond uit:

- het (meerdere malen) slaan en/of stompen en/of schoppen van die [slachtoffer 2] en/of
- het (door)bijten in de (rechter)arm van die [slachtoffer 1] .

2. Overwegingen ten aanzien van het bewijs 1

De feiten

Op grond van de bewijsmiddelen wordt het volgende, dat verder ook niet ter discussie staat, vastgesteld.

Op 5 augustus 2015 zijn verdachte en zijn zoon (medeverdachte [medeverdachte]) naar het bedrijf van aangever [slachtoffer 2] aan de [adres 2] te Kootwijkerbroek gegaan. Zij waren daar om te vragen of zij autos konden kopen of gereedschap konden slijpen. Nadat [slachtoffer 2] aangaf dat verdachten het terrein moesten verlaten en een foto van verdachte maakte, ontstond een schermutseling (hierna: het eerste geweldsincident).² Dit vond plaats op het terrein van het bedrijf en was zichtbaar vanaf de openbare weg.³ Hierna schakelde [slachtoffer 2] de Kootwijkerbroeker WhatsApp-groep in. Deze groep, waar [slachtoffer 2] bij aangesloten was, heeft als doel als burgerwacht te fungeren en elkaar zo nodig bij te staan en bestaat uit ongeveer 50 leden. Een aantal leden van de WhatsApp-groep zijn onmiddellijk naar het bedrijf gegaan, waarna nog een geweldsincident plaatsvond (hierna: het tweede geweldsincident). De leden van de WhatsApp-groep forceerden dat verdachte en zijn zoon gingen liggen en hielden hen zo vast totdat de politie arriveerde en hen aanhield.

Zowel enkele leden van de WhatsApp-groep ([slachtoffer 2] , [slachtoffer 1] en [naam] senior), als verdachten hebben aangifte gedaan.

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft ten aanzien van het eerste geweldsincident aangevoerd dat het aannemelijk is dat verdachte de telefoon, waarmee [slachtoffer 2] een foto van verdachte maakte, uit de handen van [slachtoffer 2] wilde slaan waarop [slachtoffer 2] verdachte heeft teruggeslagen, zoals [slachtoffer 2] ook heeft verklaard. De verklaringen van verdachten, dat de zoon van verdachte [slachtoffer 2] hierna alleen heeft geduwd, past niet bij het letsel en de verklaringen van de getuigen [getuige 1] en [getuige 2]. [getuige 1] en [getuige 2] hebben gezien dat beide verdachten [slachtoffer 2] aan het schoppen en slaan waren en hebben meteen daarna letsel geconstateerd. Het geweld vond plaats aan de openbare weg en is door beide verdachten samen gepleegd. De conclusie is dat wettig en overtuigend bewezen kan worden dat verdachte openlijk geweld heeft gepleegd tegen [slachtoffer 2].

Dat verdachte [slachtoffer 1] heeft gebeten tijdens het tweede geweldsincident volgt uit de verklaring van verdachte en de aangifte van [slachtoffer 1].

De leden van de WhatsApp-groep hebben zich echter niet gehouden aan de voorwaarden die verbonden zijn aan het verrichten van een burgerarrestatie. Er was daarmee sprake van een ogenblikkelijke, wederrechtelijke aanranding waartegen verdachten zich mochten verdedigen. Het bijten stond in redelijke verhouding tot de aanranding, zodat aan verdachte een beroep op noodweer toekomt.

Ten aanzien van het geweld dat is gebruikt tegen [slachtoffer 1] kan verdachte een gerechtvaardigd beroep doen op noodweer, waardoor ontslag van alle rechtsvervolging voor dit deel van de tenlastelegging dient te volgen.

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft vrijspraak bepleit. Als eerste voert de verdediging aan dat het politieonderzoek gebrekkig is en dat bij een dergelijk onderzoek nooit zonder gereede twijfel tot een veroordeling gekomen zou moeten worden. Hiertoe voert de verdediging aan dat en in eerste instantie slechts beperkt onderzoek is gedaan naar de aanwezige personen, de politie er niet in is geslaagd om alle aanwezige leden van de WhatsApp-groep in beeld te brengen en de aanwezige medewerkers van het bedrijf van [slachtoffer 2] niet zijn gehoord. Dit terwijl de WhatsApp-groep hun verklaringen in diverse bijeenkomsten op elkaar heeft afgestemd en getuigen heeft benaderd. De verklaringen van de WhatsApp-groep zijn daarom ook niet betrouwbaar.

De verdediging heeft verder aangevoerd dat de verklaringen van verdachten wel betrouwbaar zijn. De verdachten waren al van elkaar gescheiden door de WhatsApp-groep en zijn meteen daarna aangehouden. De verdachten hebben hun verklaringen daarom niet op elkaar af kunnen stemmen en hun verklaringen ondersteunen elkaar bovendien.

Ten aanzien van het eerste geweldsincident hebben beide verdachten ontkend dat zij [slachtoffer 2] hebben geslagen of geschopt. [getuige 2] heeft bij de rechter-commissaris verklaard dat [slachtoffer 2] niet zichtbaar gewond was op het moment dat zij hem het bedrijf zag inlopen. Ook kan er niet zonder meer van worden uitgegaan dat de verklaringen van [slachtoffer 2] en [getuige 1] betrouwbaar zijn. Daarom heeft de verdediging verzocht om verdachte vrij te spreken van het gepleegde geweld tegen [slachtoffer 2]. Subsidiair heeft de verdediging gesteld dat verdachte een beroep kan doen op noodweer. Door [slachtoffer 2] te duwen wilde de zoon van verdachte een einde maken aan de nog altijd voortdurende bedreigende situatie, nadat [slachtoffer 2] verdachte had geslagen. De verdediging verzoekt verdachte daarom ten aanzien van het geweld tegen [slachtoffer 2] te ontslaan van alle rechtsvervolging.

Ten aanzien van het tweede geweldsincident heeft de verdediging betoogd dat verdachte vrijgesproken dient te worden omdat er geen sprake is van medeplegen. Naast een nauwe en bewuste samenwerking is voor een bewezenverklaring van openlijke geweldpleging tevens vereist dat verdachte een voldoende significante of wezenlijke bijdrage heeft geleverd aan het geweld. Verdachten hebben niet samengewerkt, want zij werden door de WhatsApp-groep abrupt uit elkaar gehaald. Verder heeft de verdediging aangevoerd dat niet kan worden bewezen dat [slachtoffer 1] is geslagen. [slachtoffer 1] zelf heeft hierover

niets verklaard bij de rechter-commissaris, waardoor er twijfel bestaat of hij daadwerkelijk is geslagen. Dat [slachtoffer 1] door verdachte is gebeten, toen [slachtoffer 1] hem vastpakte, staat wel vast. Ook is het niet ondenkbaar dat [naam] tegen zijn hoofd is geslagen, maar het is onduidelijk wanneer en onder welke omstandigheden. Volgens de verdediging was er echter sprake van een ogenblikkelijke wederrechtelijke aanranding waartegen verdachte en zijn zoon zich mochten verdedigen. De WhatsApp-groep heeft verdachten agressief benaderd en er is fysiek geweld door hen gebruikt. Ook was sprake van een overtalsituatie. Subsidiar heeft de verdediging daarom verzocht verdachte te ontslaan van alle rechtsvervolging, omdat er sprake was van noodweer. Meer subsidiar heeft de verdediging verzocht om verdachte te ontslaan van alle rechtsvervolging omdat verdachte niet strafbaar is op grond van noodweer excès, er was immers sprake van een hevige gemoedsbeweging ten gevolge van de wederrechtelijke aanranding.

Beoordeling door de rechtbank

De rechtbank is van oordeel dat de wijze van onderzoek door de politie niet dusdanige gebreken vertoont dat op voorhand vrijspraak zou moeten volgen. Bij de beoordeling van de verschillende bewijsmiddelen, in het bijzonder de getuigenverklaringen, zal de rechtbank de betrouwbaarheid ervan betrekken.

Het eerste geweldsincident

De rechtbank overweegt dat door de tegenstrijdige verklaringen van [slachtoffer 2] en verdachte, en het ontbreken van andere bewijsmiddelen, niet kan worden vastgesteld wie van hen de eerste klap heeft uitgedeeld. Wat wel vaststaat is dát [slachtoffer 2] verdachte heeft geslagen ten gevolge waarvan hij bloedde (zie de verklaring van [getuige 1], p. 73 en de verklaring van [slachtoffer 2] p. 40). De zoon van verdachte heeft dit gezien vanuit zijn auto en heeft daarop [slachtoffer 2] geslagen of geduwd waardoor hij ten val is gekomen. Verdachte heeft bij de politie verklaard dat zijn zoon [slachtoffer 2] heeft geslagen en dat zij beiden vielen (zie pagina 83) en de zoon van verdachte heeft verklaard dat [slachtoffer 2] viel omdat hij hem had geduwd (zie pagina 96).

Verdachten hebben ontkend dat zij daarna hebben geschopt of geslagen.

[getuige 1] heeft verklaard dat hij op kantoor zat en ineens een hoop geschreeuw hoorde. Hij hoorde de stem van [slachtoffer 2], hij zei dingen als Stop! en Hou op!. [getuige 1] rende naar het raam en zag dat ze [slachtoffer 2] aan het slaan en schoppen waren terwijl hij op de grond lag. Eén man lag bovenop [slachtoffer 2], de andere man was aan het schoppen. Dit waren de mannen die door de politie zijn meegenomen. [getuige 1] rende naar buiten en zei onderweg tegen [getuige 2] dat ze de politie moest bellen.⁴ [getuige 1] heeft bij de

rechter-commissaris bevestigd dat deze verklaring klopt.⁵

[getuige 2] heeft verklaard dat [getuige 1] riep dat ze 112 moest bellen. Ze liep naar het raam en zag dat [slachtoffer 2] op de grond lag en door twee mannen geschopt werd. Dit zijn de twee mannen die later zijn aangehouden. Ze rende toen gelijk naar beneden en belde 112. Toen kwam [slachtoffer 2] binnen met een dik aangezicht en zijn blouse was op zijn rug kapot gescheurd.⁶

[getuige 1] en [getuige 2] hebben na het incident tegenover de politie verklaard over wat zij hebben waargenomen. Bij de rechter-commissaris heeft [getuige 2] vervolgens verklaard dat zij niet zelf heeft gezien dat de twee mannen [slachtoffer 2] schopte, maar dit acht de rechtbank niet geloofwaardig. De eerste verklaring van [getuige 2] is zeer kort na het incident afgelegd, daarom hecht de rechtbank daaraan veel waarde. Daarbij ondersteunen de eerste verklaringen van [getuige 2] en [getuige 1] elkaar en ook uit de 112-melding blijkt dat [getuige 2] heeft gemeld hun werkgever in elkaar werd geslagen door twee vreemde personen.⁷ Dat zij degene is geweest die dit destijds heeft gemeld, blijkt zowel uit haar

verklaring bij de rechter-commissaris als uit haar verklaring bij de politie. Mede gezien het tijdsverloop en omdat het er alle schijn van heeft dat [getuige 2] inmiddels gebrouilleerd is met [slachtoffer 2] , acht de rechtbank haar verklaring bij de rechter-commissaris dat zij niet heeft gezien dat de mannen [slachtoffer 2] schopten, niet betrouwbaar.

[getuige 2] en [getuige 1] hebben dus gezien dat verdachte en zijn zoon [slachtoffer 2] sloegen en/of schopten terwijl hij op de grond lag. Dit wordt ook ondersteund door het feit dat [slachtoffer 2] het kennelijk nodig vond om de WhatsApp-groep in te schakelen. Ook had [slachtoffer 2] schrammen op zijn rug, blauwe plekken op zijn borstbeen en een afgebroken uitsteeksel van zijn nekwervel.⁸ De rechtbank stelt op basis hiervan vast dat verdachten nadat [slachtoffer 2] is gevallen verder zijn gegaan en hem hebben geschopt en/of geslagen.

Verdachte kan geen geslaagd beroep doen op noodweer ten aanzien van het eerste geweldsincident. De rechtbank overweegt hierover dat ook wanneer [slachtoffer 2] de eerste klap zou hebben uitgedeeld, verdachten te ver zijn gegaan. Het was niet proportioneel om [slachtoffer 2] te slaan en te schoppen nadat hij was gevallen. [slachtoffer 2] was op dat moment alleen en ongewapend en verdachten waren op dat moment ook vrij om weg te rijden. Er is naar het oordeel van de rechtbank daarom niet voldaan aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Tijdens het eerste geweldsincident was sprake van een nauwe en bewuste samenwerking, nu de zoon van verdachte de duw gaf waardoor [slachtoffer 2] viel en zij daarna samen door zijn gegaan met slaan en schoppen. Tijdens het eerste geweldsincident was sprake van een gezamenlijke uitvoering en er was dus een nauwe en bewuste samenwerking. Ook heeft verdachte een voldoende significante bijdrage geleverd, nu uit de verklaring van [getuige 2] blijkt dat beide verdachten hebben geschopt. De rechtbank is van oordeel dat wettig en overtuigend kan worden bewezen dat verdachte samen met zijn zoon openlijk geweld heeft gepleegd tegen [slachtoffer 2] door hem te slaan en te schoppen.

Het tweede geweldsincident

[slachtoffer 1] heeft verklaard dat naar verdachten werd geroepen dat ze moesten gaan liggen, maar dat ze dat niet deden. [slachtoffer 1] heeft daarop de arm van de oudste man (verdachte) vastgepakt om hem onder controle te houden. De man kwam direct met zijn hoofd naar [slachtoffer 1] . Toen voelde hij een hevige pijn in zijn rechteronderarm. Hij zag dat de man in zijn arm beet. Hij voelde plotseling klappen bovenop zijn hoofd. Daarop sloeg hij de oudere man in zijn gezicht om los te komen. Hij moest blijven slaan omdat de man hem met zijn tanden vast bleef houden. De jongere man zag hij op dat moment niet meer (verklaring aangever [slachtoffer 1] , p. 61). Bij [slachtoffer 1] is een bijtewond geconstateerd en een wond/kneuzing op zijn hoofd (geneeskundige verklaring, p. 61).

[getuige 1] heeft verklaard dat hij heeft gezien dat de WhatsApp-groep leden probeerden om beide mannen op de grond te krijgen om hen rustig te krijgen, hij zag dat de jongste man flinke klappen en schoppen uitdeelde (verklaring [getuige 1] , p. 74).

Verdachte heeft verklaard dat hij zag dat binnen drie minuten ongeveer zeven autos het terrein op kwamen en de ingang barricadeerden. Er stonden ongeveer 15 personen om hen heen en zij hebben hem en zijn zoon overmeesterd. Er zaten ongeveer zeven personen op hem en zeven personen op zijn zoon. Verdachte heeft verklaard dat hij in de arm van de man die hem probeerde te wurgen heeft gebeten (verklaring verdachte [verdachte] , p. 83).

De zoon van verdachte heeft verklaard dat hij zag dat ongeveer zes autos de weg hadden geblokkeerd. Er kwam een groep van ongeveer 15 mannen naar hen toe. Vier à vijf mannen kwamen op zijn vader af en gaven hem klappen. Hij zag dat zijn vader op de grond lag. Hij werd zelf gestompt en geschopt. Er kwamen ongeveer zes of zeven mannen om hem heen staan. Hij heeft om zich heen geslagen omdat hij niet wilde dat ze hem vastpakten. Hij kwam vervolgens op de grond terecht (verklaring verdachte [medeverdachte] , p. 97).

Door de verdediging is aangevoerd dat geen sprake was van een nauwe en bewuste samenwerking.

De rechtbank overweegt dat uit voormelde verklaringen blijkt dat de leden van de WhatsApp-groep wilden dat de verdachten vrijwillig op de grond gingen liggen. Verdachten zijn daarbij vrijwel direct door de groep van elkaar gescheiden en tegen de grond gewerkt. Dit is in een zeer korte tijd gebeurd waardoor er nauwelijks tijd was voor een bewuste samenwerking tussen verdachten. Bovendien was er ook feitelijk geen sprake van enige samenwerking. Dat verdachten gelijktijdig zich wilden ontzetten, omdat zij niet vastgehouden wilden worden, betekent niet dat zij hebben samengewerkt. Nu er geen sprake is van een nauwe en bewuste samenwerking tijdens het tweede geweldsincident, zal de rechtbank verdachte vrijspreken van het plegen van openlijk geweld tegen [slachtoffer 1] .

Nu er subsidiair geen andere variant, zoals mishandeling ten laste is gelegd, zal de rechtbank verdachte vrijspreken ten aanzien van het geweld tegen [slachtoffer 1] . De rechtbank overweegt toch ten overvloede dat verdachte zich ook mocht verdedigen tegen de groep. Tot het moment dat de leden van de WhatsApp-groep arriveerden was de situatie na het eerste geweldsincident weer rustig, zowel volgens [getuige 1] als verdachten, en wilden zij allen wachten op de politie, die zowel door [slachtoffer 2] als door de zoon van verdachte was ingeschakeld. Daarna kwamen er binnen een zeer kort tijdsbestek veel autos en personen aan, die de uitrit blokkeerden. Getuige [getuige 3] heeft verklaard dat zij met haar man aan het fietsen was toen ze geschreeuw hoorden. Ze zijn gestopt en toen zagen zij bij een groene auto twee mannen staan en een man die naar hun toekwam. De drie mannen hebben gepraat en er werd toen niet meer geschreeuwd. Daarna werd het wild west. Er kwamen van alle kanten autos aan. De autos vlogen het terrein op. Ze moest zichzelf in veiligheid brengen omdat ze anders misschien zou worden aangereden. Het ging heel snel. Vervolgens kon ze helemaal niets meer van het terrein zien, omdat de autos het gezichtsveld blokkeerden. Ze kon wel zien dat de inzittenden van de autos op het terrein liepen (getuigenverhoor bij het kabinet rechter-commissaris, p. 2). Het was angstig en ze had het gevoel dat er niet meer bij wilde zijn (getuigenverhoor bij het kabinet rechter-commissaris, p. 3).

Getuige [getuige 4] heeft verklaard dat van alle kanten autos op de parkeerplaats kwamen aanrijden en mensen uitstapten. Ze vlogen overal heen. Hij vond het overrompelend om al die autos te zien (getuigenverhoor bij het kabinet rechter-commissaris, p. 4).

Uit deze verklaringen volgt dat de situatie zeer intimiderend moet zijn geweest voor verdachte en zijn zoon. Uit het dossier blijkt niet dat de leden van de WhatsApp-groep kenbaar hebben gemaakt dat zij een burgerwacht waren en dat- en waarom zij verdachten wilden aanhouden. Zij wilden wel dat verdachten vrijwillig op de grond gingen liggen (dit blijkt uit de verklaringen van de leden van de WhatsApp-groep). Zij hebben verdachten vervolgens uitermate agressief benaderd, vastgepakt en naar de grond gewerkt (dit blijkt uit de verklaringen van de leden van de WhatsApp-groep, [getuige 1] en de verklaringen van verdachten). Dat hierbij geweld is gebruikt blijkt ook uit het letsel van de zoon van verdachte en de verklaring van [slachtoffer 1] . Het is niet aannemelijk dat het letsel aan zijn oog en de zwelling op het hoofd van de zoon van verdachte zijn ontstaan enkel door het onder controle houden.

Voor zover de zoon van verdachte op enig moment een knuppel heeft vastgehouden, dan was dat op het moment dat de WhatsApp-groep verdachten benaderde in ieder geval niet meer het geval. Ook volgens

[naam] en [slachtoffer 1] was de knuppel op dat moment al teruggelegd in de auto.

Naar het oordeel van de rechtbank was op het moment dat verdachte door [slachtoffer 1] naar de grond werd gebracht sprake van een ogenblikkelijke wederrechtelijke aanranding door de WhatsApp-groep waartegen hij zich mocht verdedigen.

Het bijten in de arm van [slachtoffer 1] is naar het oordeel van de rechtbank niet disproportioneel. [slachtoffer 1] hield verdachte immers in de houdgreep, terwijl meerdere personen hem naar de grond wilden werken. Verdachte had daarbij geen andere mogelijkheden zich te verweren, nu hij zo in bedwang werd gehouden. Volgens verdachte was bovendien sprake van een verwurging waardoor hij geen lucht meer kreeg. Het geweld dat verdachte toepaste tijdens deze ogenblikkelijke wederrechtelijke aanranding, voldoet dus ook aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Verdachte komt daarmee naar het oordeel van de rechtbank een geslaagd beroep op noodweer toe.

Ten aanzien van het verweer van de verdediging dat de verklaringen van de leden van de WhatsApp-groep niet betrouwbaar zijn, merkt de rechtbank het volgende op. Bij de

rechter-commissaris is gebleken dat de leden van de WhatsApp-groep regelmatig bij elkaar zijn gekomen en over het incident hebben gesproken. Uit het groeps gesprek in de speciaal daarvoor aangemaakte WhatsApp-groep Mannenkoor blijkt dat zij ook over de inhoud van hun verklaringen hebben gesproken, en hun verklaringen ook op elkaar hebben afgestemd. De rechtbank heeft daarom met grote terughoudendheid naar de inhoud van deze verklaringen gekeken en voor de vaststelling van de feitelijke gang van zaken slechts die onderdelen van deze verklaringen gebruikt wanneer die door objectieve bewijsmiddelen of door de verklaring van verdachten worden gesteund.

3 Bewezenverklaring

Naar het oordeel van de rechtbank is wettig en overtuigend bewezen dat de verdachte het tenlastegelegde heeft begaan, te weten dat:

1.

hij op ~~of omstreeks~~ 05 augustus 2015 te Kootwijkerbroek, gemeente Barneveld, met een ander ~~of anderen~~, ~~op~~ ~~of~~ aan de openbare weg, de [adres 2] , onverhopen ~~en/of~~ waarneembaar voor ter plaatse aanwezige personen openlijk met verenigde krachten geweld heeft gepleegd tegen [slachtoffer 1] ~~en/of~~ [slachtoffer 2] , ~~althans tegen personen~~, welk geweld bestond uit:

- het (meerdere malen) slaan ~~en/of~~ stompen ~~en/of~~ schoppen van die [slachtoffer 2] ~~en/of~~
- het (door)bijten in de (rechter)arm van die [slachtoffer 1].

Voor zover er in de tenlastelegging kennelijke taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn die fouten verbeterd. Verdachte is daardoor niet in zijn verdediging geschaad.

Wat meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard, is niet bewezen.
Verdachte moet daarvan worden vrijgesproken.

4 De kwalificatie van het bewezenverklaarde

Het bewezenverklaarde levert op:

Ten aanzien van feit 1:

Openlijk in vereniging geweld plegen tegen personen.

5 De strafbaarheid van het feit

Het feit is strafbaar.

6 De strafbaarheid van de verdachte

Verdachte is strafbaar, nu geen omstandigheid is gebleken of aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte uitsluit.

7 Overwegingen ten aanzien van straf en/of maatregel

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft geëist dat verdachte ter zake van het tenlastegelegde schuldig zal worden verklaard zonder oplegging van een straf of maatregel. Hierbij heeft zij rekening gehouden met het eigen aandeel van [slachtoffer 2] bij het ontstaan van de onenigheid, het optreden van de WhatsApp-groep, het letsel dat verdachte heeft opgelopen en het tijdsverloop.

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft geen strafmaatverweer gevoerd.

Beoordeling door de rechtbank

De rechtbank heeft bij de bepaling van de op te leggen straf gelet op de aard en de ernst van hetgeen bewezen is verklaard, de omstandigheden waaronder dit is begaan, mede gelet op de persoon en de

omstandigheden van de verdachte zoals van een en ander bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken, waarbij onder meer is gelet op het uittreksel justitiële documentatie, gedateerd 20 maart 2019.

Verdachte is bij een woordenwisseling geslagen door [slachtoffer 2] . De zoon van verdachte heeft dit gezien en heeft vervolgens ingegrepen. Nadat het gevaar was geweken, heeft verdachte [slachtoffer 2] samen met zijn zoon geschopt en geslagen. Dit deed hij terwijl de man al op de grond lag. Verdachte is daarmee veel te ver gegaan.

Het slachtoffer heeft vervolgens de buurtwacht gebeld, die verdachte en zijn zoon uiteindelijk op grove wijze heeft overgeleverd aan de politie. Hierdoor heeft verdachte letsel opgelopen. Hier houdt de rechtbank in aanmerkelijke mate rekening mee in het voordeel van verdachte. Ook houdt de rechtbank in het voordeel van verdachte rekening met het feit dat het incident inmiddels bijna vier jaar geleden heeft plaatsgevonden en met het eigen aandeel van het slachtoffer [slachtoffer 2] bij de vechtpartij. Het slachtoffer heeft door de bezoekers op zijn terrein zo achterdochtig en agressief te behandelen zelf een aandeel gehad bij de aanleiding van de ruzie, waarbij hij verdachte immers ook heeft geslagen.

De rechtbank is van oordeel dat het plegen van openlijk geweld tegen personen een ernstig feit is, ook in dit geval. De rechtbank is daarom van oordeel, in tegenstelling tot de officier van justitie, dat ondanks de genoemde omstandigheden toch een straf moet volgen gezien het kwalijke handelen van verdachte. De rechtbank zal, gelet op al het voorgaande, deze straf wel geheel voorwaardelijk opleggen.

Gezien alle feiten en omstandigheden zal de rechtbank aan verdachte een geheel voorwaardelijke werkstraf voor de duur van 40 uren, te vervangen door 20 dagen hechtenis, met een proeftijd van twee jaren.

7a. De beoordeling van de civiele vorderingen, alsmede de gevorderde oplegging van de schadevergoedingsmaatregel

De benadeelde partij [naam] heeft zich in het strafproces gevoegd ter verkrijging van schadevergoeding ter zake van het onder 1 en 2 ten laste gelegde feit. Gevorderd wordt een bedrag van 243.069,31.

De rechtbank constateert dat aan verdachte niet ten laste is gelegd dat hij, al dan niet in vereniging, geweld heeft gebruikt tegen [naam] , [naam] is daarom niet-ontvankelijk in zijn vordering. Hij kan zijn vordering daarom slechts aanbrengen bij de burgerlijke rechter.

De benadeelde partij [slachtoffer 2] heeft zich in het strafproces gevoegd ter verkrijging van schadevergoeding ter zake van het onder 1 en 2 ten laste gelegde feit. Gevorderd wordt een bedrag van 7.000,- en de kosten voor rechtsbijstand van 922,-.

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft verzocht om de vordering niet-ontvankelijk te verklaren.

Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft gesteld dat de vordering niet-ontvankelijk verklaard dient te worden, omdat de verdediging niet in de gelegenheid is geweest om een medisch expert in te schakelen om nader onderzoek te laten doen. Het is onduidelijk of en in hoeverre de klachten het gevolg zijn van het incident op 5 augustus 2015. Ook heeft [slachtoffer 2] een eigen aandeel gehad in het gevecht.

Beoordeling door de rechtbank

De rechtbank overweegt dat de vordering pas de middag voor de terechtzitting is ontvangen. De verdediging heeft betwist dat de klachten een causaal verband hebben met de het bewezenverklaarde feit. De benadeelde partij heeft zowel voor als na het incident een ongeluk gehad, waardoor het causale verband tussen de gestelde schade en het onderhavige incident naar het oordeel van de rechtbank niet evident is. De verdediging heeft onvoldoende gelegenheid gehad om behoorlijk te reageren op de vordering of nader onderzoek te doen. De rechtbank is van oordeel dat het een onevenredige belasting van het strafproces is om de strafzaak aan te houden om nader onderzoek naar dit causale verband te doen verrichten. De rechtbank zal de vordering daarom niet-ontvankelijk verklaren.

8 De toegepaste wettelijke bepalingen

De beslissing is gegrond op de artikelen 14a, 14b, 14c, 22c, 22d en 141 van het Wetboek van Strafrecht.

9 De beslissing

De rechtbank:

verklaart bewezen dat verdachte het tenlastegelegde feit, zoals vermeld onder punt 3, heeft begaan;

verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven bewezen is verklaard en spreekt verdachte daarvan vrij;

verstaat dat het aldus bewezenverklaarde oplevert het strafbare feit zoals vermeld onder punt 4;

verklaart verdachte hiervoor strafbaar;

veroordeelt verdachte wegens het bewezenverklaarde tot een **werkstraf** gedurende **40 (veertig) uren**, met bevel dat indien deze straf niet naar behoren wordt verricht vervangende hechtenis zal worden toegepast voor de duur van 20 (twintig) dagen;

bepaalt, dat deze werkstraf, **niet ten uitvoer zal worden gelegd**, tenzij de rechter later anders mocht gelasten, wegens niet nakoming van na te melden voorwaarde voor het einde van de proeftijd die op twee

jaren wordt bepaald;

- dat de veroordeelde zich voor het einde daarvan niet zal schuldig maken aan een strafbaar feit.

De beslissing op de vordering van de benadeelde partijen [naam] en [slachtoffer 2]

verklaart **de benadeelde partijen [naam] en [slachtoffer 2]**

niet-ontvankelijk in hun vordering;

Dit vonnis is gewezen door mr. S.H. Keijzer (voorzitter), mr. R.G.J. Welbergen en mr. L.M. Vogel, rechters, in tegenwoordigheid van mr. M. Langstraat, griffier, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van deze rechtbank op 23 mei 2019.		

-
- 1 Het bewijs is terug te vinden in het in de wettelijke vorm door [verbalisant 1] en [verbalisant 2] van de politie Oost Nederland, district Gelderland-Midden, opgemaakte proces-verbaal, dossiernummer PL0600-2015489773, gesloten op 10 november 2015 en in de bijbehorende in wettelijke vorm opgemaakte processen-verbaal en overige schriftelijke bescheiden, tenzij anders vermeld. De vindplaatsvermeldingen verwijzen naar de paginas van het doorgenummerde dossier, tenzij anders vermeld.
  - 2 Het proces-verbaal van verhoor van verdachte [verdachte] , p. 82; het proces-verbaal van verhoor van verdachte [medeverdachte] , p. 97; het proces-verbaal van aangifte van [slachtoffer 2] , p. 40.
  - 3 Het proces-verbaal getuigenverhoor [getuige 4] bij het kabinet rechter-commissaris, p. 3.
  - 4 Het proces-verbaal van verhoor van getuige [getuige 1] , p. 73.
  - 5 Het proces-verbaal getuigenverhoor [getuige 1] bij het kabinet rechter-commissaris, p. 3.
  - 6 Het proces-verbaal van verhoor van getuige [getuige 2] , p. 75.
  - 7 Het aanvullend proces-verbaal van bevindingen met proces-verbaal nummer PL0600-2015381843-39, p. 2.
  - 8 De geneeskundige verklaring, p. 44.
-